

1. vstup

Paní Helena Kopecká se narodila roku 1944 v Roztokách u Prahy. Ve svém dětství zažívala časté stěhování kvůli zaměstnání svého otce.

„Můj otec byl učitel a dostal umístěnku, tenkrát byly různé umístěnky pro učitele, takže jako dítě jsem se stěhovala do Libkovic, z Libkovic do Telecího, z Telecího do Bystrého a pak jsem se teprve dostala do Poličky.“

2. vstup

Do první třídy chodila do školy v Telecím a školní docházku poté dokončila na základní škole v Bystrém. Po studiu na 12-ti leté střední škole pokračovala ve studiu matematiky a fyziky na vysoké škole v Brně.

„Na Vysokou školu jsem chodila na Masarykovu univerzitu v Brně, Přírodovědeckou fakultu. Ale během třetího roku mně umřel otec, takže jsem musela studia přenechat už kvůli mamince, aby neostala sama, ani s financema to nebylo tak jednoduché tou dobou a já jsem měla ještě mladší sestru, která také studovala.“

3. vstup

V té době již dostala nabídku jít učit na základní školu v Poličce a rok 1968 ji zastihl na mateřské dovolené.

„Bydlela jsem v tom rohovém domě proti Tylovu domu čili téměř na rohu silnice a vzbudila jsem se v noci, když kolem projížděly tanky a ozbrojené jednotky. Prožívala jsem tu dobu s velkým strachem.“

4. vstup

Po mateřské dovolené se vrátila zpět k výuce žáků na základní škole. Rok 1989 pro ni jako učitelku přírodovědných předmětů neznamenal příliš velkou změnu. V matematice a fyzice došlo k úpravě pouze znění některých úloh, které byly ovlivněny režimem. Výraznější změnu zaznamenal její titul.

„Jako učitelé jsme dostávali vysokoškolský titul, to byl Promovaný pedagog. Za tento titul jsem se víceméně styděla a nikdy jsem ho nikde neuváděla. Teprve po revoluci jsme mohli požádat. Kdo požádal, dostal titul magisterský.“

5. vstup

V 90. letech se začaly ve školách zavádět nové předměty, jako byla například výuka práce s počítači. Vznikl však problém, kdo bude tyto předměty vyučovat. Volba většinou padla na učitele matematiky, což byl i případ paní Kopecké.

„To první školení, to jsme byly s paní učitelkou Odehnalovou v Pardubicích a prostě seznámily jsme se s těmi základními funkcemi. Později ty počítače byly modernější, musela jsem se pořád něco učit a byla jsem velice ráda, když do školy nastoupil pan učitel Kohut, který nám v tomto pomáhal.“

6. vstup

Ve školství působila 55 let a mladé generaci by vzkázala...

„Vzkázala bych jim dost věcí, ale nechci se držet frází. Chtěla bych jim říct, že vzdělání je důležité. Ještě bych chtěla snad říct, že by neměli zapomínat mladí na sport a na různé koníčky a na četbu, protože dneska v digitálním čase se na tyto věci často zapomíná.“